ORATIO h.h.od/

I N

1184 6 12

THEATRO COLLEGII REGALIS

Medicorum Londinensium

Collegii HABITA,

Ex HARVÆ I Instituto,

In Commemorationem corum

Qui Eruditione & sua in hoe Collegium Beneficentia inclaruerunt;

Die xviii Остов. А. D. 1733.

EONDINI:

Impensis W. Bickerton, prope Temple-Bar:

MDCCXXXIII.

STAL

ANIBE

La Compagnorationent corun

gel diagenanc es foi <mark>la ho</mark>c Congina Continue. métrocants

Die vill O ros. A. D.

N DOO BEATE

168

PRÆSIDI

Dno. Hans Sloane Barr.

SOCIISQUE

SPECTATISSIMIS

Collegii Med. Londinensium

ORATIONEM

HANC,

Illorum justu publici juris factam,

Eá, quá par est, observantiá,

D. D.

GULIELMUS WOOD.

PRESIDI

Doo. Hans Sloane Bair.

SOCIISOUE

SPECTATISSIMIS

Collegii Med. Londinenfium

ORATIONEM

HANC,

Hlorum justu publici juris factam,

Eá, quá par est, observantid,

D.D.

Gueirelmus Wood.

ORATIO

HARVÆANA.

Ostrà jam olim in Ephemeride sestivus erat notatus hodiernus Dies. At immortalis Harvæus, quò Dies hic, Medicinæ licet aliquatenus sacer, sit usq; sestivior, et benigniore in suos essugeret Lumine, & hilares amicà suà erga nos voluntate porrexit Dapes, & Orationem quotannis in hoc Theatro regali dicendam instituit.

Tanta talisq; fuit hujusce Mecænatis nostri, ad Rempublicam Medicinæ promovendam, Observantia, ut non possum non dubitare, An Benevolentia sua erga viventes major fuit, an major Pietas in memoriam virorum illustrium, qui de nobis, qui de Re medica bene meriti suerunt. Tales enim hâc in Oratione quasi parentari, & in morem Gentium Politiorum pro Rostris laudari voluit, horum ut virtutes Animos Æmulatione nostros quotidie accenderent, ad idem, quoad fieri potest, eniti culmen Honoris.

Arduum certe & gloriosum undiquaque in Conspectu nostrum sese extendit Apographum: Nomina autem, licet maxima, haud nos, decorâ sudantes Palæstra, eò deterrerent, ut spem omnem horum Imitationis abjiceremus. Pulchre voluisse honestum est & satis laudabile. Hinc celeberrimi gradatim

in-

inclaruere viri, & Operam sedulo diuq; navantes optatâ tandem potiti sunt Arenâ. Sic vir ille celeberrimus, grato prospiciens Animo in posterum, piè divinavit, &, sine dubio, hac solâ de Causâ so-

lennem hanc cavebat instaurare Panegyrin.

Hæc, Socii Ornatissimi! mea est Provincia hodierno Die. Provincia multi sudoris, ad quam sat scio me non satis esse. At Studium & Officium erga Te, Dignissime Præses! cujus Gratiam aucupari mihi semper suit & Desiderio & Voluptati, me abunde devinciunt, vel invito Genio, & alacriter, & pro virili hoc munere sungi. Oratori certe uberrimus patet dicendi Campus, at verò flores ejus prius adeo depasti sunt, ut mihi perdifficile videtur quicquid inde extrahere quod non ex Calamis Antecessorum stylo multo elegantiore prius emanavit. Sed jacta est Alea, & sic Aleam adire me accingo.

Medicinæ Antiquitatem & Emolumentum si longo Circuitu ad Disquisitionem vocarem, me omnino deficeret Tempus. At venià bonà vestrà, spero quòd non videar nimis evagari, si de scientià paucissima protulerim, quò aptius ad ejus Profes-

fores, Thefin hujus Orationis, pervenirem.

Gens humana vix Igne Æthereo animata fuit, citius quam e Pixide Pandoræ omnia omnium Morborum Genera graffari, & in quemvis Hominem indiferiminatim defævire inchoaverunt. Sic veteres, & haud ineptè cecinere Poetæ. Salutis enim Trutina adeo elegans est & accurata, ut præjugi minus-

nuscularum humani Corporis Partium Vacillatione, aliisq; innumeris de Causis, impossible est non hinc & hinc usq; vibrare dum in pejus tota rueret Fabrica.

Hinc abunde manifestum est, unumquemq; ex Jure Naturæ, salutis suæ Rationem habentem ad Antidotum citissime excogitare, ipsumo; tam ad Valetudinem præcavendam, quam ad Hostem mortis minacem debellandum extemplo fibimet propinare. Hinc Herbarum studium, rerumq; omnigenarum, quæ cognitæ fuerunt vel ab Ævo condito, Originem deduxit. Nec Experimentis prius vacabant Majores, quam res feliciter in vado fuerat, ut Remedium novissime inventum & astantibus approbatum Tabula quasi votiva in Templo Apollinis in bonum publicum religiose suspenderetur. Sic primigenii Mortales vel brevì antiquiores fuere Medicina. At Æram ejus rite præfinire, & stadia & progressus, quibus in Artem primò germinavit, Investigatori oculatissimo indigitare non conceditur. Trojana ante Tempora Medicina fuos habuit Professores, qui, fummis, etiam divinis honoribus accumulati, stipendiisg; honestati amplissimis, hanc nostram egregiè factitarunt Artem. Ægyptii temporibus ferè primævis Medicinam excoluerunt. Nec Reges eorum Praxi ejus, sese exercere dedignati funt, quorum unus fuit Ofiris, qui Historico haud vulgariter docto, appellatus est Mizraim, qui Nepos fuit memorabilis Noz.

Hæc est Antiquitas! Hoc erat Medicinæ Decus! Et quì in altius iret? quum vel Diademate & Sceptrà infigniti morbos pariter ac rebelles Populos in Ditionem redigere unam eandemq; fuam existimabant Gloriam. Ab Ægypto tandem migravit in Græciam, ubi ad fummum ferè Vestigium Studio & Labore divini Hipocratis evecta fuit. Postea Romani, & post hos Arabes Medendi Artem feliciter fatis exercuerunt. Quì vero primum in Britanniam tranavit, ne Conjecturam facere mihi liceat. Aquilæ cum Romanæ huc advolarunt inter alias Artes, hæc certe hic exculta fuit, & eousg; florescebat dum vexillum fustinuerunt Victores. At deficiente brevì Literaturà (tanta est Symphonia inter utramq;) Medicina denuo inter Agyrtas & Monachos, uti olim inter Druides miserrime claudicavit. fuit apud nostros Britannos Medicinæ & Literarum Naufragium, cum Wolsey celebris ille Cardinalis, mox reficere vultum Doctrinæ quaffum & ferè obliteratum adoriebatur.

Nec inauspicatò intonuit Omen. Vix enim Græci Penetralia fontis solà ipsius Munisicentià pansa suere, quam paulo mox hæc Insula ubiq; scatebat Eruditis. Dignum Patrono Patrocinium!

Huic autem Exordio tam pulchro felicissime obsecundavit Regis Henrici octavi ad Doctrinam
divina Indoles: Cujus Exemplum nemo non studebat æmulari. Ipse enim fuit & scriptor luculentissimus, & miles generosus & audax: penes quem
fuit

fuit apud omnes Europæ Gentes & Belli & Pacis Arbitrium. Hic Regum facile Doctissimus Fæces simul Religione nostra exantlavit, nec mimicum Tonitru & Fulmina metuit Papalis Solmonei, & ingenuas sovebat Artes, & suos Professores honore condecoravit. Inter Artes hic Pater Patriæ salutis Populi studiosissimus languentem restauravit Medicinam; & inter Professores singulari bona Gratia Linacrum nostrum quasi in filium arrogavit.

Hic Linacrus pro Ingenii Dotibus primus inter nostrates hac in solenni Celebritate dicendus est: Hic omni perpolità Eruditione tam Oxonii quam in Italia imbutus, medicinam & humaniores Litteras in fummum evehebat fastigium. Qualis quantus fuit sua testantur Scripta, &, quam secit clarissimis istius seculi viris, Consuerado. Nec minus enituit Animi Granditas Hujus, hoc regale Collegium est & erit vera & perennis Imago. Hic enim uti Artem Doctrina elimasset nostram, sic splendorem huic dare ulteriorem humanitate voluit. Voluit majorem, majorem ergo inter Professores intulit Communitatem. Sic Politiam hujusce Domicilii, ipsemet prudenter excogitavit, spendide perfecit, & regaliter fanciri cavebat. Inhonestum femper duxit folummodo fibimet vivere. Suis confulere, suis opitulari, suis Autoritatem & Honorem dedere sola fuit Cura, sola ejus Gloria. Neg; hoc etiam satis esse putavit vir ille bonus. Etiam usq; prodire indefesso Studio enitebatur; & licet Negotio & Senectute confectus, Præsidis Munus summå gerebat Diligentiå. Sic Progeniem totis sacultatibus alere, sic sovere & sic insignire usq; ad supremum Vitæ Diem, quasi ad Officium laboravit. At ulterius quam Vitæ terminus in suos paterno slagravit Affectu. Nobis, quos sibi adoptasset, siliolis, propriis tanquam Hæredibus suis sua omnia bona moriens benevolè condonavit. Præclarum certe, & nunc Dierum sere incredibile Pietatis, Animiq; Magnitudinis Exemplar! Quorum hæc Domus, ubi olim stetit sua, in omne Ævum suturum

fore Monumentum fpero.

Linacro proximus Ordine, licet Virtute nulli fecundus, nostro in Virorum Albo resplendet Caius. Caius Linaero Germanus pariter in nos Gratia, ac Studio & Amore. Hic, ut ille, Italiam petivit illud Scientiarum politiorum tunc Temporis Theatrum. Qui, inde redux, strenuè & impigrè Rempublicam hanc nascentem sustentavit, & Acumine beatissimo Rem medicam Æstimationi Hominum pertinaciter vindicavit. Hic, quò Amplitudini tam Præfidis quam Medicinæ majorem daret Elegantiam & Dignitatem, quod olim fecit Tarquinius Priscus, Symbola Honoris nostratia utrisq; propria adinvenit & obtinuit. Grato igitur Animo in hac Solemnitate Nomen Caii quotannis meritó nobis commemorandum est. Nomen, quod, & hic & apud fuos Cantabrigienses dudum Sacrum, dum floret Doctrina, nunquam periturum est.

Caio,

Caio, Fatis auspicatò nobis futuram annuentibus Gloriam, fuccessit Caldwaldus, Reginæ Elizabethæ Medicus. Hic pro Morum Integritate & Doctrina uno eodemq; Die, quod quidem fingulare est, Examinatione habità ascriptus est Socius, & in Munus Censorium Consilii totius Concentu læte inauguratus erat. Nec immemor fuit acceptæ Gratiæ & Honoris. Pià incensus Æmulatione, Res nostras impenfius ampliare voluit. Hic, viro prænobili Barone Lumleo, cocum illi erat intemeratæ Amicitiæ, intra hæc mænia, quò studium Medicinæ magis atq; magis excultum foret, Lectionem Chirurgicam perpetuo honestatam Salario conjunctà suà Liberalitate fundabant. Liberalitas vere nobilis, & utrifq; digna viris! Liberalitas etiam ex Eventu multo pluris, & in æternum duratura, Quòd ex hac Cathedra Sanguinis Circulatio Opere & Studio oculatissimi Harvæi Ortum primò & meridianum tulit Splendorem.

Hic vir magnus Genio perspicaci & plusquam humano totam Naturæ Fabricam penetravit, sibrarum Cordis Elaterium pervestigavit, & Fluxum & Resluxum Sanguinis & mechanicè & luculentissimè omnibus suis indagavit Vestigiis. Inventum longe præstantissimum. Inventum, Praxi Medicinæ, instar Ariadnæ sili, utilissimum ad nos perducendos variorum per Labyrinthos Phænomenum, quæ aliter Nesas soret explicuisse. Veruntamen non dessuere nonnulli Obtrectatores invidi; Otrectatores

qui, ad Staturam eorum despicatissimam Mendacio adjuvandam, Honorem Inventionis impudenter sibimet arrogare contendebant. Paucorum at verò series Annorum Homini conspicuo, quam præclarè meruit, immortalem addixit Inventi Gloriam, & merito & dignissime Coronam adjudicavit triumphalem. Sic brevì Harvæus noster sacilè evasit totius literati Orbis Admiratio, Columen Artis Apollinææ, & hujusce Collegii æternum Decus & Ornamentum.

Multa huic propter Honores, quos fingulatim participamus, at plura propter Munificentiam in nos lautissimè administratam debemus. Bibliothecam instruxit, Cœnaculum & Musæum proprio ædificavit Sumptu, Convivium hodierno Die quotannis & Panegyrin Præmio fatis liberali dotatam instituit. Nos denuo fibi charos eatenus habuit & Res nostras, ut, quod vix fide dignum est, alacriter in pleno fociorum Conventu Paterna fua nobis dono dedit Prædia, & vita dum fuit superstes nos suos scripsit Hæredes. Multa sunt alia; & hæc non modica, Benefacta de quibus, in præsenti præ Temporis Exiguitate mihi concessi, omitto dicere, nam de aliis de nobis bene merentibus, prout ipse voluit, dicendum eft. Inter quos Eruditissimus Gulftonus meritò enumerandus est, Qui, quò ulterius Medicinæ scientiam promoveret, annuam de Viscerum Structurâ, & Morborum Causis Lectionem in hoc Theatro instituit & mercede lauta ditavit, judicatò

judicato decernens, Medici Praxin fine una & altera haud absimilem fore Navi sine Palinuro. Nec mihi liceat hic loci filentio præterire Cronium egregie celebratum pro Musculorum dissectione, quorum Usum, hic multo cum Honore elegantissime demonstravit. Nec nobilissimus Marchio Durnovariæ hodie obliviscendus est. Vir ille prænobilis virtutibus haud minus quam stemmate illustris, amplum Librorum nostræ scripfit Bibliothecæ supplementum, & tanto in Honore Medicinam habuit, ut decorum & laudabile existimavit inter ejus Præsessores annumerari, & nostras in Tabulas perscribi publicas. Neque hic alienum fore mihi videtur, me vobis congratulari, quod hi duo amplissimi Duces, Scientiarum omnium fautores generofissimi hoc exornant Collegium. Quorum unus & alter licet Sanguine Patricio illustrissimè prognati, summisque infigniti Honoribus, haud inhonestum censebant Socii nobiscum vocari.

Neque olim defuêre Fæminæ Honoratissimæ etiam, quæ nobis nostrisque tanquam communi bono consulere oppidò studebant. Quarum Arabella Stuarta & Maria Comitissa Salopiensis, Optimates Matronæ, Regumque Progenies, opulentum huic sodalitati condonarunt munus. Inter Benevolentes nostros, Ingenio & Comitate nitescit Hamæus, nulli postponendus. Hamæus hanc nostram Rempublicam, (veluti Camillus suam Romam) Temporum Calamitate ruentem & sulcit, & redemit: Denuo cùm Domus hæc vastata suit Incendio, quò suus hic Phænix ex Cinere alterius Nitore & Elegantia splendidiori resulgeret, propriam

non modo erogavit Pecuniam, sed ab alio, sua deficiente, subsidium exoravit. Medicis etiam Noso-comiorum ex hac Societate propositis & electis annum liberali manu porrexit stipendium, moriensque nobis

legavit Residuum.

Gutleri Pietas & munifica erga nos Indoles, quarum hæc ipsa mænia sunt Testimonium insigne, grato nobis hodierno Die recolendæ sunt animo. Vosque omnes ad unum me Criminis argueretis, tanquam ingratum, & piis inimicum manibus præhonorabilis Comitis Radnoriensis nec non & Edmundi Boulteri Civis opulenti, si Liberalitatis eorum, adeo Rebus nostris, eo ipso Tempore, pessum euntibus opportunæ non mentionem saceem.

Inter Recentiores primario Loco enumerandus est Richardus Hale Medicus ille celebris. Vir suit omni Præconio, omni Existimatione meritissimo dignus: Hujusce Collegii & utriusque Universitatis Honoris Propugnator acerrimus. Hic pio Affectu quo semper in nos slagravit ad Libros coemendos quingentas nobis Libras legavit. Sic vivus & moriens suit unus & idem, & Amicitiam in nos, quam moribus indicavit, Testamento moriens liberaliter asseveravit.

Multa funt alia Benevolorum Nomina illustria, quæ vel cursim recitare de Tabulis me vetat Oratiunculæ Brevitas; at vero mihi imperat & Desiderium & Ossicium paululum hic usque morari dicendi Causa, quales suêre, quantumque Famæ & Emolumenti & Scientiæ & Praxi eruditi attulerunt Medici olim hic Socii. Quorum in Numero Lowerus perspicatitate insignis,

Cordis

Cordis structuram secundum HARVÆI Methodum ulterius explicavit, & Musculos eorumque Usum concisè & perspicuè designavit. Quis est omnium Qui. Whartoni Librum de Corporis humani Glandulis, unde varia morborum Genera derivantur perlegit, & non. admiratur Autorem? Quis non collaudaret concinnum illud Opus Glissonii de Hepate? Quis non celebraret Mortoni Librum de Febribus? Quis non suspiceret Sydenhamum nostrum, Hippocratis æmulum, qui adeo morborum Historiam graphicè delineavit, ut nihil scriptis, hodierno Die, anteferendum est, nihil fere æquale est? Quis fatis laudare potest Willifi Sagacitatem in omni fere Medicinæ ambiguo? Quis in Arte nostra exsuperavit Johannem Friend? Quis illo melius, quis magis humaniter, aut felicius Medicinam fecit? Quis illo candidius, quis illo distinctius? Quis illo politiori Elegantia de nostra scripsit Scientia? Nec minus, in Senatorio inclaruit munere. Augusto in illo Legislatorum Conventu, semper Patriæ severus Vindex & Libertatis, prudentem, incorruptum se gessit Senatorem, Quem nec Vis nec Vultus cujusvis Pænas fibi minitantis de Proposito dimovere valuerunt. Sic vir ille infignis, quò nemo fuit eruditior, nos multifariam exornavit, nec non & Cultum & Fulgorem addidit Medicinæ.

Hi & multo plures, quos, si largiretur Tempus, enumerare mihi foret Voluptati, sunt Viri illustres nostri, tales, quales hodie nusquam alibi Gens ulla venditat; nec ulla Ætas præterita his protulit Superiores. Jam, colendissime Prases! Virtutes tuas & Scientiam, Munissientiam, tuum & in nos Amorem sæpius expertum, prædicarem. At te coràm in Os laudare, & meus me Timor, & innata tua me vetat Modestia; adde quod etiam de Mortuis non de Vivis habenda est hæc Oratio. Diu igitur vivas; Diu nobis nostrisque intersis & Decus & Præsidium. Diu sit tibi Incolumitas æque dulcis quam vita est illibata, diu sis, uti dudum enituisti, Medicorum Coryphæus, quo Duce nil non pulchrum & laudabile nobis sperandum est.

Vos etiam Collegæ & Literis & Virtutibus spectatisfimi! me veniâ dignabimini, si vos, in Præsenti, pro meritis, quibus præclare excellitis, Laudibus extollere verecundè recuso. Merita, quorum Animi Dotes vestræ singulares veracissimi sunt Præcones. Merita, qua ipsimet quotidie Praxi & Moribus honestis vividè magis collustratis, quam queat Eloquentia cujusvis Panegyristæ.

Instate igitur Operi tam seliciter incheato, quò Fama vestra, & Medicinæ Æstimatio indies magis atque magis grandescat: Vosque prout amico sœdere colligati estis; Honoris & Authoritatis hujusce Collegii & utriusque Academiæ vosmet Assertores ostendite semper tenaces, Posteri ut tanto nos collaudent, quanto debemus hodierno Die nostros celebrare Anteces-

fores.

FINIS.